

Tomek Wachnowski, Ona Nie Widzi Mnie

Kiedy przechodzi to jak złocisty grom
Z nieba, na ktİrym już nic - poza nią.
Krİlowa, dla ktİrej tylko krİlewski dom,

Mİj nie krİlewski miecz,
Ona nie widzi mnie.

A kiedy tańczy w ramionach ma cały świat
I wokİ łniej wszystko słońca ma blask,
Ma w sobie światło, ktİrego innym brak,

To, co chciałbym mieć,
Ona nie widzi mnie.

Gdy jestem blisko niej czuję, jak głos mi drga,
I nienawidzę, że chodzę jak słoń,
Granice każdą można przejść pomimo tysiå
Lecz nie umiem walczyć dziś z nią.
On ma swİj wdzięk ulubieńca tysiąca pań
Bo żydzie rzadko mu każe się bać,
A tak naprawdę jest inny, niż by chciał,
Lecz one nie chcą znać,

Prawdy o tym śnie,
Ona nie widzi mnie.

Bieg spraw odwrİcić można,
jeśli się tylko walczy i chce,
Ale rİnice - akurat te - nie.

Kiedy przechodzi to jak złocisty grom
Z nieba, na ktİrym już nic - poza nią.
Krİlowa, dla ktİrej tylko krİlewski dom,

Inny ktoś, niż ja,
Niepodobny wręcz,
Ona nie widzi mnie.